

Móra Ferenc

Gyászolja Öt a mi magyar Népünk.

Nincsen senki élő íróink között, aki oly meleg szívvel és éles szemmel tudná élénk állítani az Alföld magyarjait. Nem a romantikus idealizálás színeivel kápráztat, de őszinte lírával melegít, nem a népszínművek ma is kísértő külsőségeit hajhássza, hanem a mának és jövőnek komoly lényegét illeti, nem előre föltett problémához keres, gyúr erőszakolt, hamis alakokat, hanem a körülötte élő embereket részvétellel figyelve, híven festve, jut el általános emberi kérdéseknek bölcs humorral való megfejtéséhez. Benne egyszerűség és mélység, magyar fajiság és nemzetközi irodalmi jelentőség.

Gyászolja Öt a mi magyar Nyelvünk.

Nincsen senki régi nagyjaink között, kinek prózaíró stílusa magyarabb és ízlésesebb volna, élő íróink közül senki nincs, kiben ama két erény úgy együtt volna. Szavainak kincstárába be nem fogad csillogó, csinált üvegdíszeket, hanem csak maguktól teremt igaz gyöngyöket. Megmutatta, hogy a magyar nyelv gazdag és kifejező azok számára, akik ismerik, és csak azok kényszerülnek erőszakos, mesterkélt faragsálására, akik szegények nem tudnak vagy nem mernek tudni magyarul. Ha más íróval akarnám jellemezni, mint stilsztát, azt mondanám: Ő a magyar próza Petőfije.

Mikor e folyóirat eszméje megszületett és mai nevét kapta, e név mintegy beszélő címernek volt szánva. E címer alatt tovább foly a mi magyar népünkkel és nyelvünkkel foglalkozó munka, a címet meg nem fordítjuk, de gyásszal vonjuk be.

Gyászolja Móra Ferencet a Népünk és Nyelvünk.

Mészöly Gedeon.